

Dr. Bitskey Botond - főtitkár
Alkotmánybíróság
1015 Budapest Donáti u. 35-45.
Ügyszám: IV/1073-5/2017

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1073-6/2017
Érkezett:	2017 JÚL 26.
Példány:	3
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	<i>ei</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Baumgartner Péter, 1107 Budapest, Gém utca 6. I. Lh. 6/5. szám alatti ügyvéd, csatolt meghatalmazásom alapján, Dobos Ilona és dr. Roczkó Zita nevében és képviseletében, a IV/1073-5/2017 ügyszámon folyamatban lévő ügyben keletkezett hiánypótlásnak eleget téve az alábbi – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

teszem.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság, Dobos Ilona és dr. Roczkó Zita panaszos érdekében, semmisítse meg a 31.Bf.XV.12.920/2015/8. számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bírósági ítélet, valamint ezzel összefüggésben a Bfv.III.1.291/2016/10. számon hozott Kúriai végzését, és állapítsa meg az alapügy vonatkozásában a polgári peres elbírálás kizárólagos helyességét, mely indítványomnak az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 51. § (1) bekezdése alapján szíveskedjék eleget tenni.

Az Alkotmánybírósághoz 2017. május 4. napján érkezett panaszok elbírálására az Alkotmánybíróság hatáskörrel az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § szakasza alapján rendelkezik.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntés született, amely az egyedi ügyben érintett személyek (panaszosok) alaptörvényben biztosított jogait sérti. Előadom, hogy az indítványozók a jogorvoslati lehetőségeiket már kimerítették, az alkotmányjogi panaszon kívül más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A Tisztelt Alkotmánybíróságot számára vizsgálandó bírói döntésként jelölöm meg a 31.Bf.XV.12.920/2015/8. számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bírósági ítéletét, valamint ezzel összefüggésben a Bfv.III.1.291/2016/10. számon hozott Kúriai végzést.

A fenti vizsgálandó bírói döntések álláspontunk szerint megsértik az Alaptörvény R. cikk (2.) bekezdését, XXIV. cikk (1.) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28.cikket.

Az Alaptörvény biztosítja valamennyi magyar állampolgárnak, így Dobos Ilona és dr. Roczkó Zita számára az R.cikk (2.) bekezdésében foglaltakat, melynek lényege, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. A jogszabályok be nem tarásával, szándékos figyelmen kívül hagyásával az eljáró bíróságok megsérthetik a jogszabályokhoz való hűség

jogát. Az eljáró bíróságok mind anyagi, mind eljárásjogi szabályokat megsérthetik a határozataik ilyen módon való meghozatalával, mely ellen védelem illeti a feleket.

Az Alaptörvény biztosítja valamennyi magyar állampolgárnak, így Dobos Ilona és dr. Roczkó Zita számára a XXIV. cikk (1.) bekezdésében foglaltakat, melynek lényege, hogy a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon folytassák le az eljárásokat, valamint ne a törvényben meghatározottakkal ellentétesen kerüljenek a döntéseik megindokolásra, ezen magatartások elkerülése érdekében nyújt védelmet az Alaptörvény.

Az Alaptörvény biztosítja **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglaltakat, melynek lényege, hogy az egyéneknek, bíróság előtt, tisztességes és nyilvános tárgyaláson, való elbírálásához van joguk.

Az Alaptörvény biztosítja a **26. cikk (1) bekezdésében** foglaltakat, melynek lényege, a bírák törvénynek alá vannak rendelve, a hatályos szabályoknak megfelelően kell eljárniuk. valamint a **28.cikk** tartalma alapján biztosított jogok, melyeknek lényege, hogy a jogértelmezés józan észnek, erkölcsös és közjónak való megfelelő alkalmazására kerüljön sor az ítéletek meghozatalánál.

A fent hivatkozott Alaptörvényben biztosított jogok a panasz indítványozói számára a következőképp kerültek megsértésre:

A vizsgálható határozatokban Dobos Ilona vádlott és dr. Roczkó Zita, kezdetben, mint bűnsegéd, majd mint, másodrendű vádlottal szemben a Btk. 372.§(1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás volt, mely vád alapján az első fokon eljáró bíróság –annak ellenére, hogy az első fokú eljárásban is hangoztatásra került, hogy a „rábízás” mint tényállási elem hiányzik a történeti tényállásból- a vádnak megfelelően elítélt.

Az indítványozókhöz semmiféle magatartási cselekményt nem kötött egyik fokon eljáró bíróság sem.

Az elsőfokú ítélet vonatkozásában számos hiba merült fel melyeknek egy részét a másodfokú bíróság helyesen kezelte.

A másodfokú bíróság a történeti tényállás alapján megállapította, hogy a vádlottak valóban nem követtek el sikkasztást, és helyesen mellőzte az első fokon jogellenesen kiszabott vagyonekobzás büntetést is, és az ítélet szerinti büntetés belső arányosságán is próbált javítani, ugyanakkor szintén **helytelenül minősítette** a történeti tényállást, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak a Btk 375.§(1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalást követtek el, hiszen a csalás ezen válfajánál maga az informatikai rendszer a védett jogi tárgy, az ilyen típusú csalást a rendszer kijátszásával lehet elkövetni, jelen esetben, ilyesmiről pedig szó sem volt, **továbbá súlyos eljárási hibát is vétett a másodfokú Bíróság, amikor a vádhatóság megkeresése nélkül a vádtól eltérően minősítette a történeti tényállást és a vád szerinti minősítéstől eltérő bűncselekmény miatt ítélte el a vádlottakat.**

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma a 2006. november 27-én és 2007. február 8-án tartott ülésén elfogadott véleményében a 2006. évi LI. tv. 1. §-ával módosított 2. §-t azonban úgy értelmezte, hogy a vádemelésre jogosult indítványában leírt konkrét cselekmény

akkor is vád tárgyává tettnek tekintendő, ha a vádló a cselekmény miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezte, de annak minősítését elmulasztotta. Ebben az esetben a bíróságnak a vád képviselőjét kell megkeresnie, s ha ennek a megkeresésnek nem tesz eleget, a bíróság a 267. § (1) bekezdésének k) pontja alapján az eljárást meg kell szüntetnie.

Ezen előzmények után a Kúria elé került az ügy, felülvizsgálatra került sor, amely kapcsán a maga a **Legfelső Ügyészség a BF.1269/2016/1 számon nyilvántartott beadványában ismerte el: a másodfokú bíróság tévesen állapította meg a bűncselekmény minősítését.**

A Kúria végzése indoklásának 34. bekezdésében kifejtette, hogy maga a minősítés kérdése nem eredményez törvénysértést, mivel a büntetési tételek azonosak, és a büntetési arányosság álláspontja szerint megfelelő.

A bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, mivel a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.XV.12-920/2015. 8. sorszámon meghozott ítéletével kapcsolatban súlyos eljárásjogi hibát vétett, amikor az alapeljárásnak megfelelő vádhoz kötöttség elvét, és a tettazonosság szükségességét figyelembe nem vette, nem hívta fel a vád képviselőjét, és önhatalmúlag változtatta meg a vádat a Btk 375.§(1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő tényállására, és ennek alkalmazásával hozta meg ítéletét.

Az eljáró másodfokú bíróság, azzal, hogy nem kereste fel a vád képviselőjét a vádirat szükséges megváltoztatása miatt, a B.e. 267.§ (1) bekezdésének k.) alpontja alapján, és így nem lett biztosítva lehetőség arra sem, hogy a vádlottak az ellenük szóló vádat megismerjék, és az ellen megfelelően védekezni tudjanak, megsértette a vádhoz kötöttség elvét.

A vád önhatalmú megváltoztatása és vádhatóság felhívásának elmulasztása egyben eredményezte azt is, hogy a jelen beadvány panaszosát teljes mértékben kizárta, az új bűncselekménnyel kapcsolatos minden védekezési lehetőségtől.

A BH.-2005.7.242, valamint a Legf.Bír.Bfv.I. 779/2004-nek megfelelően, a vád keretein belül, a tényállásnak az elkövetés módja tekintetében történő pontosítása nem sérti meg egyedül a vádhoz kötöttséget, a vád önmagában való teljes megváltoztatása igen. Ennek megfelelően kell az ítéleteket is meghozni.

A vád közlésének elmaradása miatt, a hiányosság, törvényileg az eljárás megszüntetését kellett volna, hogy eredményezze a Kúriai ítéletben, továbbá a 34. bekezdésben kifejtett indoklás vonatkozásában előadom, hogy a büntetési tételek azonosságára alapozott jogszabálysértés, alapjogokat sértő, jogbiztonságot pedig kizár. Ez teljes mértékben összeférhetetlen a Magyarország által képviselt szellemiséggel és az Emberi Jogok Európai Egyezményének elvárásaival.

Azzal, hogy a B.e. 267. § (1) bekezdésének k) pontja alapján, miszerint az eljárást meg kell szüntetni, nem került alkalmazásra, megsértették a döntést hozók a panaszos alapjogait, mivel nem a jogszabályoknak előírtan, nem tisztességesen jártak el.

Mindezen eljárás jogi hibákon túl előadom, hogy alapjaiban véve az ügy büntetőjogi elbírálásra teljes mértékben alkalmatlan, a vádhatóságnak hivatalból érzékelnie kellett volna, hogy az eset maradéktalanul polgári peres eljárásban nyerhet érvényt, mivel az

vallomásokból, okiratokból egyértelműen kiderült, hogy a végrendeletek érvényességének kérdése az elsődleges, amely büntetőjogilag értékelhetetlen.

Ezt a nyilvánvaló, és eljárást megindító tényt, a tisztességes eljáráshoz való jog elvének figyelembe vétele mellett mérlegelni kellett volna és polgári útra utasítani.

A fent előadottak alapján az alaptörvény – ellenességet valamennyi hivatkozott Alaptörvényben foglalt jog megsértésében határozom meg, tekintettel arra, a vizsgálat alá vont bírói döntéseket meghozó bírák számos helyen hagyták figyelmen kívül a hatályos szabályokat, jogszabályok értelmezését tisztességtelenül kezelték, a védekezéstől elzárták a vádlottakat, a bizonyítékok ellenére logikai – tartalmi kapcsolat nélkül önellentmondásosan hozták meg ítéleteiket, tovább az ilyesfajta eljárás tisztességesnek nem minősíthető.

Az ilyen bírói mérleges, és ilyen bírói döntések súlyos mértékben veszélyeztetik Magyarországon a jogbiztonságot, és a jogszabályok önkényes használatához, valamint eredeti rendeltetésükből való kiüresedésükhöz vezetnek.

A fent előadottak okán kérem a **Tisztelt Alkotmánybíróságot**, hogy semmisítse meg a **31.Bf.XV.12.920/2015/8.** számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bírósági ítélet, valamint ezzel összefüggésben a **Bfv.III.1.291/2016/10.** számon hozott Kúriai végzését, és **állapítsa meg az ügy vonatkozásában a polgári peres elbírálás kizárólagos helyességét.**

A hiánypótlási felhívás 2017. június 24. napján került kikézésítésre, így az alkotmányjogi panasz kiegészítése határidőben kerül benyújtásra.

Kelt: Budapest, 2017. július 20.

Dobos Ilona és Dr. Roczkó Zita képviseletében:

Dr. Baumgartner Péter
ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Ügyvédi meghatalmazás